

[Edel Saunte.]

er gået, indtil man har glemt den person, som man var knyttet til, og som havde beklædt det embede, der blev nedlagt. Jeg tror altså, at de følelsesmæssige bølger, der nu går højt i Toftlund, vil lægge sig hurtigt, og derfor tror jeg også, at det er fuldkommen forkert, når man bringer det sønderjyske spørgsmål ind i sagen. Jeg tror ikke, at der er stor forskel på en kreds i Sønderjylland og en kreds et hvilket som helst andet sted i landet i den retning. Man vil føle sig ubehageligt berørt over en nedlæggelse af et dommerembede, hvor det måtte ske, men jeg tror, det er urigtigt at sige, at det er de nationale følelser, der kommer i oprør ved nedlæggelsen. Jeg tror, det er de lokalnationale følelser, som enhver by i dette land er i besiddelse af, og jeg tror derfor, at man ganske roligt kan gå ud fra, at der ikke i nedlæggelsen af dette embede ligger nogen som helst stillingtagen til den nationale kamp i Sønderjylland. Tværtimod tror jeg, at de af os, der vil stemme for nedlæggelsen af dommerembedet, er absolutte tilhængere af, at man støtter hele den nationale bevægelse i Sønderjylland både nord og syd for grænsen bedst muligt, og derfor vil jeg nødigt have, at man bringer spørgsmålet om det nationale ind i denne sag.

Jeg skal på udvalgsflertallets vegne indstille lovforslaget til uændret vedtagelse.

Vagn Bro: Jeg er på mit partis vegne i stand til at anbefale lovforslaget vedrørende dets § 1 og § 3 samt § 2 med undtagelse af de tre sidste stykker, altså kort og godt dette, at der oprettes et dommerembede i Hørsholm, et i Odense og et i Esbjerg. Disse ændringer er overvejende velbegrundede, og dem kan vi alle slutte os til.

Derimod har, som udvalgets ordfører allerede har omtalt, udvalget delt sig i et flertal og et mindretal vedrørende nedlæggelsen af dommerembedet i Toftlund. Jeg skal nu gøre et par bemærkninger på de ærede medlemmer hr. Heicks og hr. Ladefogeds og egne vegne; det ærede medlem frk. Helga Pedersen vil siden redegøre for sit og det ærede medlem hr. Lorentzens standpunkt.

Vi har i udvalget søgt at få en vis plan

fra den højtærede justitsminister. Jeg husker, at under en meget vigtig procedure i Højesteret brugte et tidligere medlem af landstinget det udtryk, at det, han havde fået forelagt, i henseende til realiteten ikke var det papir værd, det var skrevet på. Vi har fra den højtærede minister fået en sådan plan, men når man læser den igen, viser det sig, at der på alle punkter tages forbehold. Præstø og Stege, der er meget små retskredse, er blevet nævnt; det ene af embederne er allerede blevet besat, og det vil altså sige, at spørgsmålet formentlig ikke vil komme til at foreligge i de kommende 20 år. Her foreligger det tilfælde, at da alle disse retskredse er grupperet om købstæder, der antagelig vil protestere mod nedlæggelse med en ret betydelig vægt, må spørgsmålet om regulering måske bero. Jeg kan vanskeligt forstå, hvilken forskel der er på protesterne derfra og de protester, der kommer fra retskredsen i Toftlund, som i de sidste år er vokset ret betydeligt; jeg synes, disse protester må have samme vægt som de, der kommer fra en af landets mindste, iøvrigt udmærkede købstæder. Kunne vi vise, at nu var det ministeriets mening at nedlægge en række kredse — der er 8 retskredse, som er af samme størrelse som Toftlund — ville sagen have stillet sig noget anderledes. Mindretallet har den opfattelse, at retskredsens antal og størrelse i hovedsagen må rette sig efter befolkningstallet i de pågældende områder, hvor ikke særlige forhold gør sig gældende. Derfor har vi meget indtrængende henstillet til ministren at søge fremskaffet en sådan plan.

Den ærede ordfører sagde, at nu er der gået så og så mange år. Ja, der er gået 35 år siden retsreformens gennemførelse, og der er sket en kolossal ændring af landets struktur. Det ville være rimeligt, om man søgte at udarbejde en samlet plan, hvorved man sammenlagde kredsene på sine steder og delte dem på andre, men her tager man en retskreds for sig og nedlægger den. Det er det, vi finder urimeligt. Her foreslås nedlagt et hovedtingsted, der ikke er det mindste i landet, når henses til indbyggertal og antallet af behandlede sager.

Den ærede ordfører holdt ikke af, at man nævnte, om jeg så må sige, spørgsmålet „dernede i Sønderjylland“. Det skal jeg